Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

18 päivänä heinäkuuta 2013*

Kuluttajansuoja — Asetus (EY) N:o 1924/2006 — Elintarvikkeita koskevat ravitsemus- ja terveysväitteet — 2 artiklan 2 kohdan 6 alakohta — Sairauden riskin vähentämistä koskevan väitteen käsite — 28 artiklan 2 kohta — Tuotteet, joihin on kiinnitetty tavaramerkki tai tuotenimi — Siirtymäkauden toimet

Asiassa C-299/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 10.5.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 18.6.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

vastaan

Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Malenovský sekä tuomarit M. Safjan (esittelevä tuomari) ja A. Prechal,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek ja S. Šindelková,

— Euroopan komissio, asiamiehinään S. Grünheid ja P. Němečková,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: tšekki.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 (EUVL L 404, s. 9 ja oikaisu EUVL 2007, L 12, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna 9.2.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 116/2010 (EUVL L 37, s. 16; jäljempänä asetus N:o 1924/2006), 2 artiklan 2 kohdan 6 alakohdan ja 28 artiklan 2 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s. (jäljempänä Green – Swan Pharmaceuticals) ja Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (Tšekin maatalous- ja elintarviketarkastuslaitoksen tarkastuskeskus) ja joka koskee ravintolisän pakkauksessa olevan viestinnän luokittelua.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

3 Asetuksen N:o 1924/2006 1 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tällä asetuksella lähennetään jäsenvaltioissa annettuj[a,] ravitsemus- ja terveysväitteitä koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden tehokas toiminta ja kuluttajansuojan korkea taso.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaupallisessa viestinnässä lopulliselle kuluttajalle tarkoitettujen elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä, esillepanossa tai mainonnassa esitettäviin ravitsemus- ja terveysväitteisiin.

– –

3. Elintarvikkeen pakkausmerkinnöissä, esillepanossa tai mainonnassa esiintyvää tavaramerkkiä, tuotenimeä tai kuvitteellista nimeä, jota voidaan pitää ravitsemus- tai terveysväitteenä, voidaan käyttää ilman tämän asetuksen mukaisia hyväksymismenettelyjä edellyttäen, että kyseiseen tavaramerkkiin tai nimeen on liitetty näissä pakkausmerkinnöissä tai tässä esillepanossa tai mainonnassa käytetty tämän asetuksen säännöksiä vastaava ravitsemus- tai terveysväite.”

4 Tämän asetuksen 2 artikla sisältää seuraavat määritelmät:

”1. Tässä asetuksessa sovelletaan:

– –

2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ’väitteellä’ tarkoitetaan esitystä tai kuvausta, joka ei ole yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaan pakollinen, mukaan luettuina graafiset sekä kuvia tai symboleita kaikissa muodoissa sisältävät esitykset, ja jossa todetaan, esitetään tai annetaan ymmärtää, että elintarvikkeella on erityisominaisuuksia;

– –

5) ’terveysväitteellä’ tarkoitetaan väitettä, jossa todetaan, esitetään tai annetaan ymmärtää, että elintarvikeryhmän, elintarvikkeen tai sen ainesosan ja terveyden välillä on yhteys;

6) ’sairauden riskin vähentämistä koskevalla väitteellä’ tarkoitetaan terveysväitettä, jossa todetaan, esitetään tai annetaan ymmärtää, että elintarvikeryhmän, elintarvikkeen tai sen ainesosan kulutus vähentää merkitsevästi ihmisillä esiintyvän sairauden kehittymisriskiä;

– –”

5 Kyseisen asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Väitteitä koskevat yleiset periaatteet”, säädetään seuraavaa:

”Ravitsemus- ja terveysväitteitä voidaan käyttää yhteisön markkinoille saatettujen elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa vain, jos ne ovat tämän asetuksen säännösten mukaisia.

– –”

6 Saman asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Terveysväitteet ovat kiellettyjä, jolleivät ne täytä II luvun [johon sisältyy 3–7 artikla] yleisiä edellytyksiä ja tämän luvun erityisiä edellytyksiä, jolleivät ne ole saaneet tämän asetuksen mukaista hyväksyntää ja jolleivät ne sisälly 13 ja 14 artiklassa tarkoitettuihin hyväksyttyjen väitteiden luetteloihin.”

7 Asetuksen N:o 1924/2006 14 artiklan, jonka otsikko on ”Sairauden riskin vähentämistä koskevat väitteet ja lasten kehitykseen ja terveyteen viittaavat väitteet”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sen estämättä, mitä direktiivin 2000/13/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, seuraavia väitteitä voidaan esittää, mikäli ne on hyväksytty tämän asetuksen 15, 16, 17 ja 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti sisällytettäviksi yhteisön tällaisten sallittujen väitteiden luetteloon kaikkine tarpeellisine näiden väitteiden käyttöä koskevine edellytyksineen:

a) sairauden riskin vähentämistä koskevat väitteet;

– –”

8 Tämän asetuksen 20 artiklassa, joka koskee yhteisön rekisteriä, säädetään seuraavaa:

”1. Komissio perustaa yhteisön rekisterin elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä, jäljempänä ’rekisteri’, ja ylläpitää sitä.

2. Rekisteri sisältää:

a) liitteessä esitetyt ravitsemusväitteet ja niihin sovellettavat edellytykset;

b) edellä 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti hyväksytyt rajoitukset;

c) hyväksytyt terveysväitteet ja niihin 13 artiklan 3 ja 5 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan, 21 artiklan, 24 artiklan 2 kohdan ja 28 artiklan 6 kohdan mukaisesti sovellettavat edellytykset sekä 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kansalliset toimenpiteet;

d) luettelon hylätyistä terveysväitteistä ja niiden hylkäämisen syyt.

– –

3. Rekisteri on julkinen.”

9 Kyseisen asetuksen 28 artiklan, jonka otsikko on ”Siirtymätoimenpiteet”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuotteita, joihin liittyy ennen 1 päivää tammikuuta 2005 olemassa olevia tavaramerkkejä tai tuotenimiä, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, voidaan markkinoida 19 päivään tammikuuta 2022 saakka, minkä jälkeen sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä.”

Tšekin säännöstö

10 Elintarvikkeista ja tupakkatuotteista sekä niihin liittyvien säädösten muuttamisesta ja täydentämisestä annetun lain nro 110/1997 Sb. (zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů) 17 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin sitä on sovellettava pääasian oikeudenkäynnissä, säädetään, että elintarvikealan toimija syyllistyy hallinnollisten sääntöjen rikkomiseen, jos

”a) se ei täytä velvollisuutta noudattaa suoraan sovellettavassa elintarvikkeita koskevista vaatimuksista annetussa – – yhteisön lainsäädännössä asetettuja elintarviketurvallisuutta koskevia vaatimuksia, tai

b) muulla kuin a kohdassa tarkoitetulla tavalla se ei täytä suoraan sovellettavassa elintarvikkeita koskevista vaatimuksista annetussa – – yhteisön lainsäädännössä säädettyä velvollisuutta.”

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Green – Swan Pharmaceuticals saattoi Tšekin markkinoille GS Merilin -nimisen ravintolisän ennen 1.1.2005. Sitä markkinoitiin siten, että sen pakkauksessa olevan merkinnän mukaan ”valmiste sisältää kalsium- ja D3-vitamiinilisiä, jotka auttavat vähentämään osteoporoosin ja murtumien kehittymisriskiä”. Lisäksi GS Merilin rekisteröitiin Tšekissä kansalliseksi tavaramerkiksi 29.10.2003.

12 Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce (Tšekin maatalous- ja elintarviketarkastuslaitos) katsoi 10.11.2010 antamassaan päätöksessä, että Green – Swan Pharmaceuticals oli merkinnyt GS Merilin -ravintolisän pakkaukseen terveysväitteitä asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 1 kohdan vastaisesti. Kyseinen viranomainen katsoi tämän perusteella, että yhtiö oli tehnyt lain nro 110/1997 Sb., sellaisena kuin sitä on sovellettava pääasian oikeudenkäynnissä, 17 §:n 2 momentin b kohdassa tarkoitetun hallinnollisten sääntöjen rikkomisen, ja tuomitsi sen maksamaan sakkoa 200 000 Tšekin korunaa (CZK).

13 Green – Swan Pharmaceuticals teki tästä Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekcen päätöksestä oikaisuvaatimuksen, jossa se vetosi erityisesti siihen, ettei GS Merilin -ravintolisän pakkauksessa olevaa merkintää voitu pitää asetuksessa N:o 1924/2006 tarkoitettuna väitteenä. Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát hylkäsi oikaisuvaatimuksen 14.2.2011 antamallaan päätöksellä.

14 Green – Swan Pharmaceuticals nosti viimeksi mainitusta päätöksestä kanteen Krajský soud v Brněssa (Brnon alueellinen tuomioistuin). Se katsoi erityisesti, että GS Merilin -ravintolisään oli sovellettava asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohtaa, koska tässä säännöksessä viitataan tuotteisiin sellaisinaan eikä näiden tuotteiden nimityksenä käytettäviin tavaramerkkeihin tai tuotenimiin. Se vetosi myös saman asetuksen 2 artiklan 2 kohdan 6 alakohtaan ja totesi, että tässä tapauksessa GS Merilin -ravintolisän pakkauksessa olevassa merkinnässä ei todeta tai esitetä, että ihmisillä esiintyvän sairauden kehittymisriskiä vähennettäisiin ”merkitsevästi”.

15 Krajský soud v Brně hylkäsi 21.9.2011 antamallaan tuomiolla Green – Swan Pharmaceuticalsin kanteen. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että GS Merilin -ravintolisän pakkauksessa oleva merkintä on asetuksessa N:o 1924/2006 tarkoitettu terveysväite ja että sairauden riskin vähentämistä koskevista väitteistä saadaan käyttää elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä ja esillepanossa vain niitä, jotka komissio on hyväksynyt saman asetuksen 14 artiklan mukaisesti.

16 Green – Swan Pharmaceuticals valitti tästä Krajský soud v Brněn tuomiosta Nejvyšší správní soudiin ja toisti väitteensä siitä, että kyseessä olevan ravintolisän markkinointi oli asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohdan mukaan sallittua, koska tässä säännöksessä viitattiin tuotteisiin sellaisinaan. Tältä osin kyseinen yhtiö huomautti tämän säännöksen ja saman asetuksen 1 artiklan 3 kohdan sanamuotojen erosta, koska viimeksi mainitussa säännöksessä viitataan tavaramerkkiin ja tuotenimeen, joita voidaan pitää ravitsemus- tai terveysväitteenä. GS Merilin -ravintolisä jää siten tämän asetuksen sääntelyn ulkopuolelle 19.1.2022 asti. Kyseinen yhtiö vetosi myös siihen, että Krajský soud v Brněn olisi pitänyt tutkia, merkitsikö GS Merilin -ravintolisän pakkauksessa oleva väite, kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1924/2006 2 artiklan 2 kohdan 6 alakohdan sanamuoto, väitettä sairauden riskin vähentämisestä merkitsevästi.

17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, ettei terveysväitteeseen välttämättä tarvitse sisältyä sanaa ”merkitsevästi” eikä muuta samankaltaista ilmaisua, jotta väitteen katsotaan olevan sairauden riskin vähentämistä koskeva väite. Muussa tapauksessa pelkkä hieman erilaisen sanamuodon valitseminen riittäisi asetuksen N:o 1924/2006 14 artiklan soveltamiselta välttymiseen.

18 Elintarvikkeella, johon on liitetty terveysväite, jossa esitetään tai annetaan ymmärtää sairauden riskin merkitsevästi vähenevän, ei myöskään ole keskivertokuluttajan kannalta lisäarvoa verrattuna elintarvikkeeseen, jolla ei ole tätä piirrettä. Elintarvikkeita koskevien ravitsemus- ja terveysväitteiden luettelo, josta asetuksen N:o 1924/2006 20 artiklassa säädetään, osoittaa siten, että sairauden riskin vähentämistä koskevat terveysväitteet, jotka Euroopan elintarviketurvallisuusvirasto on jo tutkinut ja komissio hyväksynyt, eivät sisällä sanaa ”merkitsevästi” eivätkä mitään muutakaan samaa merkitsevää sanaa.

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo lisäksi, ettei asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohtaa ole sovellettava pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevassa asiassa, koska kyseinen väite ei ole tässä säännöksessä tarkoitettu tavaramerkki tai tuotenimi. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa lisäksi, että vaikka tätä säännöstä olisi sovellettava, tulkinta, jonka mukaan säännöksessä jätettäisiin tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle kaikki tuotteet, jotka ovat olleet olemassa 1.1.2005, ei olisi mielekäs, koska asetuksella säännellään elintarvikkeiden pakkausmerkintöjä.

20 Nejvyšší správní soud on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko terveysväite ’valmiste sisältää myös kalsiumia ja D_3-vitamiinia, jotka auttavat vähentämään osteoporoosin ja murtumien kehittymisriskiä’ – – asetuksen – – N:o 1924/2006 – – 2 artiklan 2 kohdan 6 alakohdassa tarkoitettu sairauden riskin vähentämistä koskeva väite, vaikka tässä väitteessä ei nimenomaisesti väitetä, että kyseessä olevan valmisteen nauttiminen vähentäisi merkitsevästi mainitun sairauden kehittymisriskiä?

2) Sisältyykö – – asetuksen – – N:o 1924/2006 – – 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tavaramerkin tai tuotemerkin käsitteeseen myös tuotteen pakkauksessa esiintyvä kaupallinen viestintä?

3) Pitäisikö – – asetuksen – – N:o 1924/2006 – – 28 artiklan 2 kohdassa olevaa siirtymäsäännöstä tulkita siten, että se viittaa ennen 1.1.2005 olemassa olleisiin (mihin tahansa) elintarvikkeisiin vai elintarvikkeisiin, joihin oli kiinnitetty tavaramerkki tai tuotenimi ja jotka olivat kyseisessä muodossa ennen kyseistä päivämäärää?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

21 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko asetuksen N:o 1924/2006 2 artiklan 2 kohdan 6 alakohtaa tulkittava siten, että väitteen luokitteleminen tässä säännöksessä tarkoitetuksi sairauden riskin vähentämistä koskevaksi väitteeksi edellyttää, että terveysväitteessä on nimenomaisesti ilmoitettava, että elintarvikeryhmän, elintarvikkeen tai sen ainesosan kulutus vähentää ”merkitsevästi” ihmisillä esiintyvän sairauden kehittymisriskiä.

22 Aluksi on syytä todeta, että asetuksen N:o 1924/2006 2 artiklan 2 kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu ”terveysväite” määritellään sen yhteyden pohjalta, joka elintarvikkeen tai sen ainesosan ja terveyden välillä on oltava, mutta koska määritelmässä ei mitenkään tarkenneta sitä, onko yhteyden oltava suora tai epäsuora, eikä sitä, miten vahva tai pitkäkestoinen yhteyden on oltava, ilmaisu ”yhteys” on käsitettävä laajasti (ks. asia C-544/10, Deutsches Weintor, tuomio 6.9.2012, 34 kohta).

23 Asetuksen N:o 1924/2006 2 artiklan 2 kohdan 6 alakohdassa sairauden riskin vähentämistä koskevan väitteen määritellään tarkoittavan ”terveysväitettä, jossa todetaan, esitetään tai annetaan ymmärtää, että elintarvikeryhmän, elintarvikkeen tai sen ainesosan kulutus vähentää merkitsevästi ihmisillä esiintyvän sairauden kehittymisriskiä”.

24 Ilmaisujen ”esitetään” ja ”annetaan ymmärtää” käyttämisestä seuraa, ettei luokitteleminen kyseisessä säännöksessä tarkoitetuksi sairauden riskin vähentämistä koskevaksi väitteeksi edellytä, että väitteessä nimenomaisesti ilmoitettaisiin elintarvikkeen kulutuksen vähentävän merkitsevästi ihmisillä esiintyvän sairauden kehittymisriskiä. Riittää, että väite voi muodostaa tavanomaisesti valistuneelle ja kohtuullisen tarkkaavaiselle ja huolelliselle keskivertokuluttajalle mielikuvan siitä, että riskin vähentyminen on merkitsevä.

25 Tältä osin on syytä todeta, että jos käytetään muotoilultaan ehdotonta väitettä, jonka mukaan asianomaisen elintarvikkeen kulutus vähentää – tai auttaa vähentämään – tällaista riskiä, tämä on omiaan muodostamaan edellä tarkoitetulle kuluttajalle mielikuvan tällaisen riskin merkitsevästä vähentymisestä. Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisen terveysväitteen luokitteleminen sairauden riskin vähentämistä koskevaksi väitteeksi ei tämän vuoksi välttämättä edellytä, että väitteeseen sisältyisi sana ”merkitsevästi” tai muu samaa tarkoittava ilmaisu.

26 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 1924/2006 2 artiklan 2 kohdan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että terveysväitteen luokitteleminen tässä säännöksessä tarkoitetuksi sairauden riskin vähentämistä koskevaksi väitteeksi ei välttämättä edellytä, että terveysväitteessä nimenomaisesti ilmoitetaan, että elintarvikeryhmän, elintarvikkeen tai sen ainesosan kulutus vähentää ”merkitsevästi” ihmisillä esiintyvän sairauden kehittymisriskiä.

Toinen kysymys

27 Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että elintarvikkeen pakkauksessa oleva kaupallinen viestintä voi olla tässä säännöksessä tarkoitettu tavaramerkki tai tuotenimi.

28 Asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohdan mukaan tuotteita, joihin liittyy ennen 1.1.2005 olemassa olevia tavaramerkkejä tai tuotenimiä, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, voidaan markkinoida 19.1.2022 saakka.

29 Lisäksi asetuksen N:o 1924/2006 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, että asetusta sovelletaan kaupallisessa viestinnässä lopulliselle kuluttajalle tarkoitettujen elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä, esillepanossa tai mainonnassa esitettäviin ravitsemus- ja terveysväitteisiin.

30 Kuten asetuksen N:o 1924/2006 1 artiklan 3 kohdassa säädetään, myös elintarvikkeen pakkausmerkinnöissä tai esillepanossa esiintyvä tavaramerkki, tuotenimi tai jopa kuvitteellinen nimi voi olla terveysväite.

31 Kuten komissio on huomauttanutkin, vaikka kaupallista viestintää ei pääsääntöisesti voida pitää tavaramerkkinä tai tuotenimenä, ei kuitenkaan voida sulkea pois sitä, että elintarvikkeen pakkauksessa oleva kaupallinen viestintä muodostaisi samanaikaisesti tavaramerkin tai tuotenimen. Kaupallinen viestintä voi kuitenkin muodostaa tavaramerkin tai tuotenimen vain, jos se on sovellettavan säännöstön mukaan sellaisenaan suojattu. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia sen käsiteltäväksi saatetun asian kaikkien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, onko kaupallisessa viestinnässä todella kyse näin suojatusta tavaramerkistä tai tuotenimestä.

32 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että elintarvikkeen pakkauksessa oleva kaupallinen viestintä voi olla tässä säännöksessä tarkoitettu tavaramerkki tai tuotenimi edellyttäen, että se on sovellettavan säännöstön mukaan sellaisenaan suojattu tavaramerkkinä tai tuotenimenä. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia sen käsiteltäväksi saatetun asian kaikkien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, onko kaupallisessa viestinnässä todella kyse näin suojatusta tavaramerkistä tai tuotenimestä.

Kolmas kysymys

33 Kolmannella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan kaikkia elintarvikkeita, jotka ovat olleet olemassa ennen 1.1.2005, vai elintarvikkeita, joihin on liitetty tavaramerkki tai tuotenimi, joka on ollut olemassa samanlaisena ennen 1.1.2005.

34 Aluksi on syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 1924/2006 kohteena eivät ole elintarvikkeet sellaisinaan vaan elintarvikkeisiin liittyvät ravitsemus- ja terveysväitteet.

35 Asetuksen N:o 1924/2006 1 artiklan 3 kohdassa säädetäänkin, että elintarvikkeen pakkausmerkinnöissä, esillepanossa tai mainonnassa esiintyvää tavaramerkkiä tai tuotenimeä, jota voidaan pitää ravitsemus- tai terveysväitteenä, voidaan käyttää ilman tämän asetuksen mukaisia hyväksymismenettelyjä edellyttäen, että kyseiseen tavaramerkkiin tai nimeen on liitetty myös näissä pakkausmerkinnöissä tai tässä esillepanossa tai mainonnassa käytetty tämän asetuksen säännöksiä vastaava ravitsemus- tai terveysväite.

36 Kuten Tšekin hallitus ja komissio katsovat, asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohdassa, jossa säädetään siirtymäkauden poikkeustoimista, viitataan tässä yhteydessä vain tavaramerkkiin tai tuotenimeen, joka on ollut olemassa jo ennen 1.1.2005 ja jota voidaan pitää tässä asetuksessa tarkoitettuna ravitsemus- tai terveysväitteenä. Elintarvikkeita, joihin on liitetty tällainen tavaramerkki tai tuotenimi, voidaan markkinoida 19.1.2022 saakka.

37 Kolmanteen kysymykseen on edellä esitetyin perustein vastattava, että asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan vain elintarvikkeita, joihin on liitetty tavaramerkki tai tuotenimi, jota on pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuna ravitsemus- tai terveysväitteenä ja joka on ollut olemassa samanlaisena ennen 1.1.2005.

Oikeudenkäyntikulut

38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006, sellaisena kuin se on muutettuna 9.2.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 116/2010,**
2 artiklan 2 kohdan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että terveysväitteen luokitteleminen tässä säännöksessä tarkoitetuksi sairauden riskin vähentämistä koskevaksi väitteeksi ei välttämättä edellytä, että terveysväitteessä nimenomaisesti ilmoitetaan, että elintarvikeryhmän, elintarvikkeen tai sen ainesosan kulutus vähentää ”merkitsevästi” ihmisillä esiintyvän sairauden kehittymisriskiä.

2) **Asetuksen N:o 1924/2006, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 116/2010, 28 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että elintarvikkeen pakkauksessa oleva kaupallinen viestintä voi olla tässä säännöksessä tarkoitettu tavaramerkki tai tuotenimi edellyttäen, että se on sovellettavan säännöstön mukaan sellaisenaan suojattu tavaramerkkinä tai tuotenimenä. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia sen käsiteltäväksi saatetun asian kaikkien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, onko kaupallisessa viestinnässä todella kyse näin suojatusta tavaramerkistä tai tuotenimestä.**

3) **Asetuksen N:o 1924/2006, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 116/2010, 28 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan vain elintarvikkeita, joihin on liitetty tavaramerkki tai tuotenimi, jota on pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuna ravitsemus- tai terveysväitteenä ja joka on ollut olemassa samanlaisena ennen 1.1.2005.**

Allekirjoitukset